

Gorenjec

St. 1. - Leto XX. - Kranj, 4. januarja 1936.

Uredništvo in uprava je v Kranju, Strassmajerjev trg št. 1. Telefon št. 73. „Gorenjec“ izhaja vsako soboto. Doptise sprejema uredništvo do sređe zveče. Rokopisi se ne vračajo. Ne frankiranih pism ne sprejemamo. Naročnina za „Gorenjca“: celoletno 40 Din, polletno 20 Din, četrtletno 10 Din, pos. št. 1 Din.

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Občinsko gospodarstvo, politika in osebnosti!

Odkar tvorimo Slovenci sestavni del svoje lastne jugoslovanske države, je sicer počasi toda vztrajno začelo v širšo javnost pronicati prepričanje, da je treba bistvo vsega narodovega udejstvovanja usmeriti v gospodarstvo in šele potem v takozvano širšo strankarsko politiko. Res je sicer, da si enega brez drugega skoro misliti ne moremo, neoporočeno pa je, da se mora v vsakem primeru v zdravem državnem organizmu podrediti politika gospodarskim principom. Kjer ni tega, tam mora izvirati gospodarstvo in z njim vred država vsled slabe politike. Dovolj je primerov v zgodovini, da so prišle na rob propada države vsled politikarjenja, in omalovaževanje gospodarstva. Če hočemo imeti zdrav gospodarski organizem, potem je neobhodno potrebno, da so zdrave vse gospodarske celice, ki sestavljajo ta organizem in mu dovajajo vedno novih svežih moči. Ta organizem mora biti sam na sebi toliko zdrav, da izloči vse kvarne gospodarske tvorbe čimprejše sam brez posebnih operacij in nesreč. To pa je mogoče samo tedaj, če ga sestavljajo ljudje zdravih načel, preiskušeni v eni kakor v drugi panogi gospodarstva, ki se mu postavljajo na čelo šele takrat, ko so na kakršenkoli način dokazali, da so gospodarstva zmorni in sposobni. S tem bodi povedano, da v gospodarstvu ne sodi vsak, ki hoče šele eno ali drugo idejo pripeljati do zmage in to običajno na tuj račun, temveč edinole oni, ki so svoje ideje že preiskušili na lastni koži in z lastnim rizikom. Lahko je gospodariti na tuj račun in tujo izgubo, posebno če se ne zahteva za to povračila; težje je pa gospodarstvo, ki naj pelje do pozitivnih rezultatov.

Slovenci smo v tem oziru silni optimisti, kar se je pokazalo posebno v po vojni dobi, ki nas je našla skoro bi rekkel kot popolne otročaje. Prizirani optimizem nam je razbil skoro vso predvojno gospodarsko tvorbo, ki so jo ustvarile generacije s previdnim, skromnim in tihim ter smotrenim požrtvovalnim delom. Nekoliko valutnih perturbacij, ki pa odkrito povedano, na veliko srečo v Jugoslaviji niso bile daleko tako ostre, kakor v drugih državah, pa že so mnogi zgubljali glave in delali brez vsakega načrta. Eni so bili inflacionisti ter so radi tega metali svoj lastni in tuji denar skozi okno. Posledica tega je bila, da so dajali posameznim realitetam neprimerne vrednosti. Zopet drugi so izgubili vse baš vsled previsokega ocenjevanja realnih dobrin in z brezpriemernim kreditiranjem, vse to se je seveda neizogibno prej ali slej moralo zaključiti z velikimi izgubami. Zopet tretji hoteli ustvariti novih realitet, so brezmejno investirali in zabijali denar v drage investicije, za katere je šel po večini denar v inozemstvo.

Ogromna večina slovenskih gospodarstvenikov iz povojne dobe spada v eno ali drugo izmed gori navedenih treh kategorij. Vsled tega so vsi skupaj, četudi nehoti, pomagali slabiti slovenski narodno imovino in s tem ustvarjati in pripravljati ono psihološko dispozičijo, ki je nastopila 25. IX. 1931., po ukupineju prostih izplačilnih vlog pri denarnih zavodih.

Danes se nahajamo več ali manj na razvalinah vseh zgoraj omenjenih gospodarskih teorij in ne preostaja nam nič drugega, kakor prijeti graditi iz nova in donošati kamen na kamen za novo stavbo slovenskega narodnega gospodarstva. Seveda je to tisočkrat težje, sedaj kakor je bilo pa pred 10 leti, ko bi bili z nekoliko treznimi nasveti, ki bi jih morali drugi poslušati, lahko rešili ogromna slovenska premoženja in s tem utrdili našo pozicijo za danes tako, da bi naša zemlja sama krize skoro ne poznala.

Zalosten je pogled po slovenskih mestih in trgih kjer so propadla posvetva tolikih in tolikih prej tako vzorno vodenih gospodarstev in to samo radi

prevelikega gospodarskega optimizma, ki je pritegnil v vrtnec navadno vso okolico takega gospodarskega nayneža. Vse kriči po pomoči od strani države, kakor da bi bila Slovenija organizem, ki ni vključen v tej državi in bi mu torej bilo pričakovati s tem krikom pomoči od zunaj.

Naravno je, da mora vsaka pomoč v organizmu samem izčrpati nekaj ostalih dobrih sil istega organizma in ga oslabiti na splošno. Država sama ne more dati ničesar, ker mora prej od nekdaj dobiti, da more dati naprej in če je ta bolezen splošna — in danes so vse pokrajine jugoslovanske zemlje v prilično enakem položaju kakor Slovenija, če ne še na slabšem —, potem je naravno, da ni nikomur pričakovati brez lastnega sodelovanja kake pomoči, ki bi ga vnovič zazibala v morda še večjo brezskrbnost, kakor jo je dokazal tedaj, ko so posli tekli ugodno in na kake podpore od strani države ni bil navezan.

Zgoraj sem govoril o zdravih celicah gospodarskega organizma. Za javno gospodarstvo so prve take celice občinske uprave. Če so zdrave te, potem je dana podlaga, da norejo tudi njih člani iskati, če ne podpora, pa vsaj zgledov za zdravo gospodarstvo. Kdo drugi naj daje svojim občanom pravca za pametno gospodarstvo ako ne uprava skupne imovine vseh občanov. Če se vodi tako gospodarstvo po zdravih načelih, potem bodo vsaj ed te strani občani zavarnani pred nepotrebnimi datjavami za nastale izgube.

Če pa je občinsko gospodarstvo v rokah, ki treznega gospodarstva niso večše in zanj ne dovolj preizkušene, potem je popolnoma naravno, da se mora još oostati, v katerih breme gre tako gospodarjenje, temu upreti, da čimprej ozdravijo tak gospodarski organizem, ki naj bi bil drugim za vzgled. Mi imamo v Sloveniji mnogo občin, kjer se je od vsega početka gospodarilo „velikopotezno“, danes pa so posledice takega gospodarstva ogromne občinske doklade, ki jih ne more nihče več v občini zmagovati. Poglejmo kar v sosedno mesto Tamkaj znašajo občinske doklade okrog 180% zakaj, pa boste zvedeli če vprašate kateregakoli teh občanov.

Pri nas se je prejšnja leta gospodarilo po drugačnih principih. Zato smo prvotnih 40% občinskih doklad znižali na 35%. S tem pa seveda ni rečeno, da so ostali tudi drugi koeficienti na isti višini. Zadeva z odstotka občinske doklade potrebuje temeljitega pojasnila. Na ta rovaš se je grešilo v Kranju že pri sestavi zadnjega proračuna. Bahaenje s 35% in uspavanje davkoplačevalcev z njimi je pogrešno, kajti za končni efekt sta merilni dve činjenici. Prva je ta, koliko je davčne podlage, druga pa so potem odstotki za to podlago. Če se je davčna podlaga avtomatično zvišala za rečimo 100%, potem je naravno, da se mora za enak finančni efekt istočasno odstotek občinskih doklad za polovico znižati. Če pa se je ostalo pri enakem odstotku občinskih doklad pri istočasno zvišanju davčni podlagi, potem je končni denarni efekt toliko večji in za ta efekt bi se moralo pri štedljivih ljudeh nekaj narediti in neke bi se moralo to izoblikovati, če bi se ta več prejeti denar pravilno uporabljal. Najbolje se to vidi v Kranju v zadnjih letih. Številno davkoplačevalcev se je znižalo; na 35% doklade pa je to zmanjšano število davkoplačevalcev plačalo vsako leto več, tako, da se je donos občinskih doklad zvišal od približno 400.000 na 1.000.000 in to vse pri vedno enakih 35%.

Na popolnoma napačnih potih z občinskim gospodarstvom smo, ako mislimo, da bo dajala industrija izredne doklade za občinske potrebe, če ne bomo znali izrabiti v prid teh potreb bodisi vsled konjunktne ali pa drugih dejatev zvišanih normalnih donosov te industrije. Sedaj, ko cvete prosperiteta industrije v Kranju, je čas za to, da se zbira to normalna sredstva in se z njimi

ustvarja to, kar občina potrebuje v enakem tempu, kakor ta sredstva prihajajo, ne pa, da se jih uporablja za ponesrečene spekulacije in investicije, ki ničesar ne donosajo ter se ženerozno plačuje iz njih najrazličnejše podpore, obenem pa čaka in računa na izredne donose te industrije, na obremenitev občine z posojili za njene potrebe in ne vem kaj še vse. Kdor ne bo gradil in ustvarjal takrat, ko gre žito v klasje in bo te sadove porabljal za vsakdnevne malenkostne potrebe, obenem pa bo hotel svoje gospodarstvo izboljševati z posojili, ta bo prej ali sleje s takimi principi vred gotovo propadel.

Stari občinski odbori so se držali principa, da je treba zbirati v dobi konjunktne denar in ga dajati na stran za šolo in druge potrebe. Zato se je nabralo kakih 2 in pol milijona dinarjev. Ti odbori so se dobro zavedali, da je dolg nekaj zelo opasnega, in da je boljše najprej denar prirediti in z lastnim denarjem graditi, kakor pa takoj najemati velika posojila, ki potem absorbirajo vsa sredstva, ki bi sicer mogla biti prihranjena. V vsakem zaseb. gospodarstvu veljajo ti principi od pamtveka, samo v takozvanem javnem gospodarstvu so se po vojni zasidrala čisto drugačna načela. Po teh se je moralo povsod najprej napraviti dolg, da se je nekaj zgradilo, potem pa iz tekočih sredstev, ki pa so zelo spremenljiva, plačevati obresti za ta dolg. Za-

sebnik, ki bi delal tako, bi vzbujal poseme, v javnem gospodarstvu pa se je smatralo to za posebno duhovitost, dokler je bilo seveda denarja na kupe.

Novi kranjski finančniki so sledili v svojih programih ravno tako tem boleznim principom in oznanjevali v volilni dobi, da je neopustljiv greh za kranjsko občino, da se ni zadolžila za kakih 10 do 20 milj. dinarjev in da se morajo „te stramote“ na vsak način popraviti. Posledice tega načela pa vidijo danes gospodje sami. Velika sreča je le to, da za svoje visokoleteče načrte ne dobe tako z lahkoto denarja na posodo. Ko bi bilo to tako lahko mogoče in pa ko ne bi bilo drugih zaprek, ki so prekrižale take plane za nepremišljene investicije, pa bi imeli danes dovolj dolga, radi katerega bi težko sopihali poznejša leta. S tem seveda ni rečeno, da smo proti vsakemu posojilu. Povedati hočemu samo to, da mora biti to posojilo v skromnih mejah in sicer v takih, da bo mogoče občini in občanom tudi v slučaju, da pade debela slana na današnjo industrijsko konjunkturo, z lahkoto obvladati bremena, ki bi jih povzročila taka posojila. Tu je treba pametne srednje poti in treba je imeti v mislih, kaj potem, če bi se nehala sploh vsaka konjunktura tudi za trgovino in obrt ter bi se k vsemu temu pridružila še obupna brezposelnost, ki bi terjala prav občutnih občinskih podpor.

(Se nadaljuje.)

Občinske volitve v Mošnjah

Kraljevska banska uprava je razpisala občinske volitve za občino Lesece. Begunje in Mošnje iz raznih razlogov: Občini Lesece in Begunje sta bili leta 1935 pod režimom JNS nasilno združeni v eno občino Lesece. Po spremembi režima, ko smo pričeli svobodnejše dihati je notranji minister dr. Korošec, Begunje krivicno popravil ter jim vrnil občino zopet nazaj. Priključila pa se je ti občini še Dvorska vas, ki je doslej spadala pod občino Mošnje. Ker je tedaj od občine odpadla ena vas, se morajo zaradi tega vršiti nove občinske volitve tudi v tej občini. Volitve se bodo vršile v nedeljo dne 2. februarja 1936 na Brezjah, to zaradi tega, ker so Brezje središče celokupne občine.

Priprave za volitve so v polnem teku. Zivahno se pa pripravljamo na ta zgodovinski dan tudi volilci. Da bo javnost mogla pravilno slediti poteku teh volitev in njenega boja, se nam zdi potrebno, da najprej pojasnimo v kakšnem položaju se nahaja ta občina.

V občinski upravi imajo že od nekaj trdnjavo prošluri JNS režimov. L. 1935, so nasilno priključili tej občini Lese in Ljubno. Občina sestoji sedaj iz treh župnij t. j. Mošnje, Ljubno in Lese. Steje okrog 1900 prebivalcev ter ima do 600 volilcev. V občini so prav tako ljudske šole z sedmimi učnimi močmi.

Zadnje občinske volitve l. 1933, so se vršile v svitu bajonetov. Zmagala je seveda z nasi-

ljem lista JNS katere nosilec je bil g. Valentin Tonejc s Spod. Otoka. Nosilec naše liste je bil g. Anton Gabrijeljčič iz Brezij. Podlegli smo samo z nekaj glasovi, lista JNS je namreč dobila 276 glasov, naša opozicijska pa 247. A ni čuda, režimovci so imeli za seboj ves uradniški aparat, agitirali so zanje še celo žandarji in finančni stražniki, nas so pa orožniki zasledovali in preganjali. Denunciatori so nas za „punktaše“ in državni nevarne elemente. Oni so lahko javno agitirali, mi se pa nismo smeli skupaj posvetovati. Zaradi agitacije za našo listo sta bila kaznovana z globo po 1000 Din šolski upravljatelj g. Kristan v Lesah in g. Jožef Avsenik iz Vrbenj. Langusa Jakoba so pa orožniki tiste dneve pred volitvami zasledovali noč in dan kje in kod hodi. G. Antonu Gabrijeljčiču so orožniki dan pred volitvami zaplenili letake, preden jih je razvil. Na to so ga še nujno pozvali na okrajno načelstvo v Radovljico, da so ga tam zaslišali, kot da je zakrivil državni nevarno dejanje. Pa kljub vsem grožnjam so si priborili le majhno večino in še to le z nasiljem od nezavednih revežev in od upokojencev, katerim so govorili, da jim bo pokojnina odvzeta, če ne gredo na volišče.

Pri današnjih svobodnih volitvah se bomo pa drugače pogledali. Zato volilci odločite se že danes, komu boste zaupali glas dne 2. februarja v „Romarskem domu“ na Brezjah.

Zlatomašnik — Jožef Grašič

Na Silvestrov dan je minulo ravno 50 let, ko je prejel mašniško posvečenje g. Jožef Grašič, častni kanonik stol. kapitlja v Trstu in bivši poslanec v deželnem zboru v Istri.

Za svoje dušno pastirsko delovanje si je izbral našo Istro in sicer župnijo Beran, pri Pazinu. V teku svojega skoro 50 letnega delovanja med Istrani se je jubilant udejstvoval na vseh poljih, ki morejo dati prilike resnega in treznega delovanja zavrednemu Slovcenu in nad vse vestnemu in vzornemu dušnemu pastirju. Tako ni bil samo dober in usmiljen dobrotnik revežem, ampak tudi agilen in vztrajen delavec na kulturno-političnem polju. Zelo veliko truda in svoje moči pa je posvetil gospodarskim vprašanjem, tako da je v ustanavljanjem zadržim in hranilnic v okolici Pazina in širem srednjem Istre mnogo povzdignil gospodarsko zavest Slovcencev, tako da so ga tudi Italijani vsled njegovega res vztrajnega in vzornega delovanja visoko čislali. Tudi kot poslanec v deželni zboru v Poreču je imel velik ugled in je bil spoštovan tudi od svojih nasprotnikov — Italijanov.

Toda svetovna vojna je marsikaj spremenila. Optiral je za državljanstvo v Istri, samc da ne bi zapustil svojih faranov v naštetjih časih; težko je šlo, ali je vendar dobil italijansko državljanstvo, po zavzemanju ravno italijanskih

svojih bivših kolegov v deželnem zboru zaradi njegovega vzornega delovanja na gospodarskem polju. Vendar, pa vsa ta prizadevanja prejšnjih njegovih tovarišev niso mogla preprečiti preganjanja od strani fašistov. Zato se je moral umekniti na stara leta na Gorenjsko, kjer je še danes čil in zdrav kot župnik v pokuju na Sp. Brniku pri Kranju.

Zasluge zlatomašnika so bile znane in cenjene od vseh: tako je bil l. 1911. imenovan za častnega konzistorijalnega svetnika, a l. 1919 za častnega kanonika tržaškega kapitlja.

Kako je g. zlatomašnik ljubil svoje Istrane nam kaže tudi to, da je želel obhajati svojo zlato mašo med njimi, toda žal tega niso dopustile težke politične prilike.

Cerkljani, prelvsem pa še Spodnje Brničani, ki imajo gospoda zelo radi, so hoteli zlatomašniški jubilej primerno proslaviti pri sv. Simnu, kar pa je g. zlatomašnik v svoji skromnosti hvaležno odklonil.

Iskreno častitamo g. zlatomašniku k njegovemu jubileju z željo, da doživi še večje jubileje duhovskega poklica, da bi mu mogli čestitati zdravemu in srečnemu še k diamančni in železni maši. Bog naj ga nam ohrani še dolgo, dolgo let, za vzor vnetega dušnega pastirja in zavrednega Slovcena.

Tedenske novice

KRANJ

OPOZORILO! NAZNANILO!

Obrtnikom, ki so člani Skupnega združenja obrtnikov v Kranju, sporoča uprava, da je pisarna združenja, pričenši s 1. januarjem 1936 odprta samo v ponedeljkih in petkih dopoldne. Ta red uradovanja ostane v veljavi do prihodnjega obdobja zborna.

Prosvetno društvo v Kranju, dekliški odsek priredi v nedeljo 5. t. m. ob 8. uri zv. in na praznik sv. Treh kraljev ob 4. uri popoldan v dvorani Ljudskega doma božično prireditev „Zagorski zvonovi“.

Spored: 1) Slovenska dekleta, poje dekliški zbor. 2) Zagorski zvonovi, božična pravljica s petjem v 5. slikah. — Spisal Silvin Sardenko, Uglasbil St. Premrl. — Vsebinska dram. slik: 1) ples gorskih vil, 2) Skrivnostno božično drevo, 3) Začarana deklica v gradu gorskih vil, 4) Čez 500 let k materi, 5) Nova žrtev častihlepnosti.

K lepi originalni božični prireditvi vsi prisrčno vabljeni!

Jugoslovanska strokovna zveza ima v nedeljo 5. januarja 1936. v dvorani Ljudskega doma velik delavski sestanek. Ker se vršijo v januarju po vseh tovarnah obratne volitve, je dolžnost vsakega delavca, da se tega sestanka udeleži.

Poroka. V četrtek dne 2. I. 1936 sta se poročila na Bledu gđ. Frančiška Sober in g. Lojze Zabret, industrijalec v Kranju. Mladim novoporočencema želimo obilo blagoslova in sreče.

Veselo igro „Roksi“ bo naše prosvetno društvo ponovilo na željo občinstva dne 11. januarja ob pol devetih zvečer in dne 12. januarja ob 4. uri popoldan. Vsi, ki se zanimajo za to igro preskrbite si vstopnice v predprodaji v Iliriji.

„Gorenjski rejec malih živali v Kranju“ obvešča vse člane in prijatelje malih živali, da se vrši v nedeljo 5. I. 1936 ob pol 10. uri dopoldne pri g. A. Božu, gostilna Bekselj v Kranju, svoj redni članski sestanek, kateri je zelo važen. Vljudno vabljeni vsi prijatelji malih živali.

ODBOR.

Podružnica Slovenskega čebelarstva v Kranju ima svoj redni letni občni zbor na sv. Tri kralje 6. januarja 1936 ob drugi uri popoldne v prostorih gostilne „Kranjski dvor“ z običajnim dnevnim redom.

Gorenjski rejec malih živali v Kranju sporoča vsem članom, rejcem in našim prijateljem, da se bo vršil I. redni občni zbor našega društva v nedeljo dne 12. januarja 1936 ob pol 10. uri dopoldne v prostorih gostilne Bekselj v Kranju s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav in poročila predsednika, tajnika, blagajnika in gospodarja ter potrdilo obračuna. 2. Volitev

odbora in računskih preglednikov. 3. Slučajnosti in predlogi. Morebitne predloge je predložiti osem dni poprej na gornji naslov.

Z ozirom na današnji gospodarski položaj se zavedajte koristi, ki vam jih nudi društvo, zato se polnoštevilno udeležite obdobjnega zbora. Vabimo tudi ostale rejce, ki še niso člani našega društva, da se odločijo za ta korak in pridejo na občni zbor.

Oj, nesrečna trošarina! Koliko preglavice dela v Kranju ta nesrečna trošarina. Ono novo trošarino, ki jo je upeljala JNS občinska večina, nočejo več plačevati, ne obrt, ne industrija in tudi drugi ne, a upravna sodišča so dala dospelje še vsakomur, ki se je v tej trošarinski zadevi obrnil na nje, popolnoma prav. Sedaj pa je prišla še banska uprava, izdala odlok v katerem izrecao pravi, da se od onih, ki so se pritožili proti trošarini in jim je sodišče dalo prav, trošarina ne sme več pobirati. Še več preglavice pa dela baje v zadnjih dneh nekaterim v Kranju čna druga trošarina, glede katere ni prav nikakega dvoma, da jo sme občina pobirati. To je trošarina, ki se pobira od vina, piva in žganja.

Čudne govornice se širijo po mestu. Pripovedujejo se, da se nekateri gospodje, ki se pritevajo med stebre JNS v Kranju, zelo razburjajo čez to drugo trošarino; pravijo, da njih simpatije sedaj niso na strani onih, ki trošarino plačujejo, ampak, da so njih simpatije povsem na strani onih, ki jo nočejo plačevati. Slišaj se vse mogoče; tako o velikih množinah pokvarjenih pijač, ki so se vrnile, vendar pa nismo mogli še nič točnega doznati.

Naše čitatelje samo opozarjamo, da naj bodo previdni in ne nasedajo vsem govoricam. Zlasti naj bodo previdni, če jim kdo kako potrdilo predloži v podpis.

SENCUR

Naša občina hitro postaja vedno bolj delavska. Okrog 350 delavcev in delavk vsako jutro polni ceste proti Kranju, ko hite v tovarne služiti svoj vsakdanji kruh. Ni čuda, da med njimi tudi Jugoslovanska strokovna zveza zelo živahno deluje! V nedeljo, dne 12. januarja 1936, ob treh popoldne priredi zelo zanimivo predstavo „Crnošolec“. Čisti dobiček je namenjen za podporo bednih delavcev. Zato bo sigurno ta predstava od naših delavcev obilno obiskana! Saj bodo pri predstavi imeli lep umetniški užitek, obenem pa bodo podprli svoje bedne tovarišice. Igra bo zelo dobro naštvirana! Zanimanje je zelo veliko za tisti dan, ko šenčurški delavci prvič javno stopijo na plan!

K obletnici . . . Dne 29. decembra je minilo leto dni, odkar je v ljubljanski stolnici ustoličen za šenčurskega župnika č. g. Franc Navpetič, dolgoletni kaplan in poznejši župni upravitelj prelepe šenčurske fare. Šenčur se zaveda tega pomembnega dogodka! Raduje se v veli-

kem veselju, ker je bil na to važno mesto postavljen tako odlični mož in tako vzoren svečenik. V nizu let, odkar prebiva med nami, je imel um, pa tudi srce za vse, kar je prav dobro in lepo. Bil je najizrazitejši predstavnik dramatične umetnosti. Zanj je deloval neumorno, točno navdušeno. Prirojena mu lahkota in ognjovitost je povzročila, da je navdušen za vse, kar je vzvišeno in plemenito. Ko mu je bilo treba trpeti za svoje prepričanje: v dneh grenkobe in tuge, v dneh izkušnje in trpljenja, ostal je vedno zvest najvišjemu načelu: Pravica in mir. To geslo si je prisvojil naš učitelj s tako blagodejnim in vsestranskim delovanjem za blagor ljudstva, vedno zvest idealom svojih velikih prednikov, borečih se in trpečih za vero in gom, zvesto izpolnjujoč nauk Resnice, Dobrote in Lepote. In kot vzgojitelj je znal vtisniti v ta nauk moč poleta in snage, da mileje potuje in plemenitejša dela. — po besedah, ki jih je viadika Strossmayer znal reči: „Niti gore in doline, niti reke in morje ne dele iztok od Zapada, nego pomanjkanje ljubezni na eni in drugi strani.“

Veri in naši domovini sveto služecemu preč. gosp. župniku Vavpetiču kličemo ob prvi obletnici, da nas v naprej razveseli ob z mnogimi plodovi svojega bistrega duha in marnega truda!

Združitev občine Šenčur z bivšo občino Voglje in vasi Hrastje in Prebačevo z bivšo občino Hrastje. Na prizadevanje občine Šenčur in bivše občine Voglje ter vasi Hrastje in Prebačevo iz bivše občine Hrastje so se imenovane vasi z odlokom natranjega ministrstva združile v veliko občino Šenčur. Vsi prizadeti so z združenjem zelo zadovoljni in za ta akt naklonjenosti notranjemu ministru dr. Korošču iz srca hvaležni. Po priključitvi se poveča občina Šenčur za okoli 1500 prebivalcev, kar znači vsakakor razveseljiv napredek. Povečanje občine bo brezdvoma ugodno vplivalo tudi na razvoj družabnega in prosvetnega življenja ter gospodarskega napredka, zlasti, ker spadajo priključene vasi k šenčurški fari. Zaradi tega je povdariti važnost komasacije.

Sreča v nesreči. Na križišču ceste Cerklje-Vosko se je pripetil 24. decembra popoldan dokaj razburljiv dogodek. Iz Kranja je privozil neki avtomobil in pred omenjenim ovinkom zapeljal naravnost na občestni kamen. Dasi je šofer takoj zavrl, je zadel avto s tako silo, da je bil tresk sličen mali detonaciji. Razen okrivljenega sprednjega dela in nekaj strahu ni bilo nič hujšega; avto je po kratkem postančku nadaljeval vožnjo proti Velesovem, pusteč ondi na mostu par močno nagnjenih kamnov, ki jih bo treba „poglihati“.

Ukročene beštije. Glasoviti sektet rogoviležev, ki so gospodarili nedavno v Prebačevem z noži in bikovkami in pred mlricem uprizorili strašni pokolji, je postal krotak in ponižen kakor čreda jagnjičkov. „Kar niso dosegli naši predniki“ — rekli so orožniki — „bomo dose-

gli mi in bomo ugnali živinske pretepače.“ Tako je prav.

Nova poštna upravna v osebi ge Erzina Pepec je bila nastavljena dne 11. pr. m. Prišla je iz Kropce.

Koledniki. Sedaj je sezona čestitanja in petja. Združi se tako družba treh fantičev in hodijo po vasi naokoli od hiše do hiše in pojo božične pesmi, da izprosijo kakšen dinar. Vsak dan jih gotovo primaha nad pol ducata. — Naj jih ima. Širokaj živi na svoj način, kakor najbolje more, pa kdo naj ga obsoadi. Vsak želi da izkoristi priliko kakršna se mu nudi v teh težkih časih.

TRŽIC

Seja občinskega odbora dne 10. dec. 1935. Poročilo g. župana je bilo precej obširno. Med drugim naj omenimo le važnejše točke poročila. Živino-in mesooglednik ter paznik v klavnici Vinko Zadržnik je nastopil službo 1. decembra. — Postopanje o najetju poldrugo-milijonskega posojila ugodno poteka. Pričakuje se da bo finančno ministrstvo v kratkem odobrilo prošnjo, nakar bo SUZOR dal posojilo. Upa se, da bo do konca decembra vse urejeno in tudi kupna pogodba že sklenjena. Posojilo Din 100 tisoč za popravo klavnice je finančno ministrstvo že odobrilo posojilo pa bo dovolil novi odbor Kranjske mestne hranilnice. Popravljajna dela klavnice so se oddala zidarskemu mojstru g. Francu Varšek-u, ki je bil po ugotovitvi občinske uprave najcenejši ponudnik. Proračun popravil predvideva ča Din 95.000. — Na vprašanje, če Tržič ni več mesto, pojasnjuje gosp. predsednik, da je po zakonu Tržič postal kot navadna vaška občina in je bilo tistih 10.000 Din za kolek, da je Tržič postalo mesto, proč vrženih. — Sledilo je poročilo obračuna za leto 1934/35. Obračun je bil razpoložen meseca novembra in izkazuje: dohodkov 892.195.88 Din, izdatkov pa 898.347.66 Din. Prebitka je torej 33.848.22 Din. Kot podlaga je proračun, ki predvideva 850.000 Din, in je bilo dohodkov 62 tisoč 195.88 Din več, izdatkov pa 28.347.66 Din več. Doklad na državni davek 50% je prejela občina od davkarje 224.225.25 Din. Trošarina na vino je prinesla 97.832.25 Din. Trošarina od raznega alkohola 52.168.30 Din, od klavne živine in živine ter mesoogledov skupaj 64 tisoč 648.25 Din, vodarina 51.124.50 Din in prispevek predilnice 280.000 Din. To so glavni studenci po katerih se steka denar v občinsko blagajno. Na vodarini stranke še vedno dolgujejo 32 tisoč 427.75 Din. Nekatero stranke imajo precej visoke zneske, tudi preko 4.000 Din. — Zanimivo je, da ima g. blagajnik posojenega občini 30.600 Dn. Ta vsota se mu je nabrala tekom časa, kot plača blagajnika. Vsekakor pomeni, da je služba blagajnika kar lepa. — Gradbeni program za ureditev občinskega cestnega omrežja predvideva nekaj večjih in manjših popravil. Največ popravil je predvidenih na cesti od Sv. Andreja proti Dolini, kjer bo treba na dveh krajih napraviti nove opevne zidove

Gorenjci nosijo TIVAR-jeve obleke, ker so dobre in poceni

TIVAR OBLEKE

Lavtižar Josip:

Junaška doba Slovencev

Zgodovinska povest iz 15. stoletja. Godi se na Gorenjskem ob času turških vpadov.

(Nadaljevanje.)

Krištof je odsekal Pegamu srednjo glavo in spričal s tem činom svoje junáštvu.

V priznanje in zahvalo mu je cesar Maksimilijan daroval tri gradove na Kranjskem.

Žal, da je v srečno družinsko življenje grofov Lambergov posegla neizprosna smrt. Po daljšem bolehanju je zaspala v Gospodu dobra mati Agneza. Bridka izguba! Med žalujočimi je posebno plakala bela nuna Beata, ki je prišla z dvema spremijevalkama iz Velesovega. Ljubo mater so položili v grajske rakve kapele svetega Valentina na Kamnu.

Nekaj tednov za njo je odšel tudi dolgoletni in priljubljeni grajski duhovnik Anton Felder v boljše domovino.

XXVI.

VELIKO IZNENADENJE.

Oh, tebe, moja hčerka mila, nikdar jaz nisem pozabila, sem dolgo te obžalovala, zdaj vedno boš doma ostala.

Deset let je že poteklo od tistega časa, ko so Turki ugrabili Grašičevo Lenco in jo odpeljali na Turško. Grašič je vpraševal na vse strani, da bi bil dobil vsaj malo sledu o hčerki, toda vse zaman. Povedali smo že, da sta jo šla iskat dva pogumna Gorenjca ter prišla celo do Bosanskega Broda ob Savi, kjer je stanoval turški paša, in

kateremu so baje pripeljali Lenco. Tukaj so jima povedali, da ima paša več hiš in da ga zdaj ni v Bosanskem Brodu, ker je odšel v Sarajevo. Moža sta se vrnili domov in hvalila Boga, da sta po toliko nevarnostih prišla srečno nazaj.

Žalost, vladajoča v Grašičevi hiši, je naredila polagoma prostor vdanosti. Vendar sta imela oče in mati upanje, da morebiti še kdaj vidita edinega otroka. Vsako leto sta šla s tem namenom na božjo pot v Velesovo. Enkrat pa sta poslala Dobrinovega Urbana prav na Svete Višarje, da je na tej daljni visoki gori oddal dar za cerkev in priporočil izgubljeno Lenco Marijinemu varstvu. Vsakega tujega človeka, ki je prišel v vas, je izpraševala mati, kaj se govori po svetu o Turkih in ali je kaj slišal o ugrabljeni deklici. Vsakemu hraču je dala obilnejšo miloščino s pripombo, naj se spomni Lence. Enkrat so prišli tudi cigani v Križe. Ti ljudje so hodili že v 15. stoletju po Evropi ter delali zemljepiscem in jezikoslovcem tako veliko preglavico v raziskavanju njih domovine, da je nastalo iz tega že obširno slovo. Ko je izvedela stara ciganka, kakšna žalost vlada pri Grašičevih, je nasvetovala gospodinji več vražarskih sredstev, da dobi hčer nazaj. Gospodinja jej je vse verjela in delala po njenih nasvetih, naj so bili še tako smešni. Končno pa jej je ciganka rekla, naj vzame njeno hčer kot nadomestilo za Lenco. Ta pripomoček bo najbolj uspešen da pride Lenca domov. Grašičevka je tudi to storila. Vzela je petnajstletno ciganko za svojo. Ta je pa v malo dneh toliko stvari pokradla in ž njimi izginila, da je imela mati občutno škodo. Zdaj je šele spoznala, kaj so cigani.

Dobrinov Urban, ki sta ga poslala Grašičeva dva na Svete Višarje, je hodil gor in dol peš. Zelo utrujen je dospel še le v osmih dneh nazaj. Ve-

liko je pripovedoval, na kakšni višini stoji Višarska cerkev, obdana s skalnatimi vrhovi, pripovedoval, kako se mu je godilo na potovanju, kje je prenočeval, in s kašnimi ljudmi je prišel skupaj. Križani so ga izpraševali še veliko drugih reči, ker so takrat bolj romali v Velesovo kakor na Svete Višarje.

„Še kaj povej Urban!“ so klicali v enomer.

„To ste že slišali!“ — je pravil Urban — „da so na Višarski gori ovce klečale pred grmom. Pastirji so premišljevali kaj to pomeni. V grmu so našli Marijino podobo, jo nesli v dolino v vas Žabnice in postavili na altar. Toda Marija ni hotela ostati v Žabnicah. Zopet so dobili podobo na Višarjah v tistem grmu kakor dan poprej. Pustili so jo tam tako dolgo, da so naredili kapelico in hranili Marijo vanjo. Ker so prihajali ljudje od vseh strani gledat to prikazen, je bila kmalu na gori sezidana cerkev, posvečena Višarski Mariji. Tako se je začela ta imenitna božja pot.“

„Še to povej, kako si hodil nazaj!“ — so silili ljudje v Urbana.

„Vso pot prav srečno“ — je pripovedoval Urban. „Prvi dan sem prišel do Ráteč.“

„Kje je to?“ — je vprašal nek radovednej.

„Zadnja slovenska vas na Gorenjskem. Vse hiše so lesene, zgrajene iz debelih smrekovih hlodov. Samo cerkev sv. Tomaža je zidana. Nikjer nisem videl toliko ovac, koz in govedine kakor tukaj. Ljudje imajo malo polja, zato pa toliko več živine. Skoraj vsi so pastirji. Prenočil sem pri Brancu, kjer so me radi sprejeli. Zvečer smo se pogovarjali o Turkih, ki so tudi tukaj ropali in domačega Brancovega sina odpeljali s seboj. Vlani pa se je vrnil s Turškega in nihče ga ni spoznal, ker je prišel ves drugačen nazaj.“

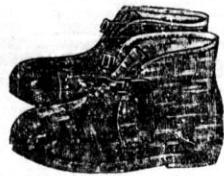
Za novo leto - nove cene!

Reklamna prodaja samo do 31. I. 1936

od št. 36 - 42

24

od št. 36 - 43

še boljši
28
38

od št. 36 - 42
v vseh barvah

28

moške galoše

38

sneške z manšeto

68

Specialni za snučanje

otročki	št. 30 - 35	138
damski	št. 36 - 40	198
moški	št. 41 - 46	218

IVAN SAVNIK - KRANJ

in nivo ulice urediti, da bo voda lažje odtekala. — Sprejel se je pravilnik za hišni red v ubožnici. — V zdravstvenem domu se bodo stene obdale z ploščicami. Dela bodo stala č 18.000 Din. K tej vsoti prispeva občina 6.800 dinarjev, drugo pa Higijenski zavod v Ljubljani. — Za namestnika mrliškega oglednika je sprejel dr. Premru. — V tajni seji se je največ sklepalo o raznih podporah. Franca Porento pa se sprejme v ubožnico.

Obračunsko poročilo na občini je naše gasilce tako razjezilo, da so naslednji večer 11. t. m. sklenili, da vsi člani odbora podajo ostavko, ker je občinski blagajnik poročal, koliko je izplačal gasilcem, v resnici pa gasilci niso nič prejeli. Občinska uprava jih je pa potolažila s tem, da jim je izplačala to, kar jim je občinski odbor dovolil v proračunu, nakar so ga umaknili svojo ostavko.

Sankcije: Kakor ima vsaka reč svojo dobro in slabo stran, tako imajo tudi sankcije. Na eni strani se hoče z njimi prepričati vojno gorje, na drugi strani se pa pokažejo druge slabe posledice, ki so se pričele kazati tudi pri nas v Trzinu. Okoliški kmetje, zlasti iz občin Sv. Katarina in Sv. Ana, ki imajo skoraj edini dohodek v tem, koliko prodajo lesa, so občutno prizadeti. Delavstvo bar na Borna gleda s strahom v bodočnost, ker skladišča so čedalje bolj prenapoljena. S tem pa čutijo tudi naši obrtniki, zlasti čevljarji, ker marsikdo pride odpovedat že pomerjene in naročene čevlje, češ, ne vem kdaj bom mogel plačati. Pa tudi naši kovači znajo čutiti kakšno posledico, ker naše kose se izvažajo tudi v Italijo.

Miklavževa darila: Čeprav je že mesec dni preteklo, pa se vendar izplača, da „Gorenjec“ prinese poročilo še od Krampusa, ki je v nekem kraju, malo izven Trziča, prav pošteno robančil na praznik 8. decembra. Nekateri je obdaroval z gorkimi zaušnicami, druge je pa hladil s sifonom po obrazu. Hudomušneži pravijo, da je sv. Miklavž v svoji jezi poslal krampusa s takimi darili, ker si ne pusti dopasti, da bi se pod njegovo firmo v adventu prirejal ples.

Na Štefanov dan in naslednjo nedeljo so se kazali v kinu jako nedostojni filmi. Če se bo to dogajalo še dalje, se bodo podvzeli koraki, kateri kinopodjetniku gotovo ne bodo dobrodošli.

ŠKOFJA LOKA

Občinski proračun je bil na seji z 9 glasovi sprejet, proti so glasovali 4, slučajna opozicija, 5 članov pa se je zdržala vsake debate in glasovanja. Zakaj se niso zanimali za proračun tega, Vaš dopisnik ni mogel od njih zvedeti. Imajo pač svoje načrte. Ves proračun izkazuje izdatkov Din 558.253.— med temi so večji zneski deška osnovna šola Din 189.809.—, meščanska šola Din 120.896.—, za dekliško šolo, ki jo vodi tukajšnje č.č. uršulinke pa Din 3500.— proti preje navedenimi izdatki za šolo je ta znesek le nekaj „Gnadengeld“ kajne. Dalje

je podpora Sokolu Din 500.— za gasilce Din 1000.— ter za obrtno-industrijsko razstavo Din 2000.— tudi izdatki za pisarniške moči so precej v zadnjih letih povišali in sicer na Din 24.000.— Nasproti tem izdatkom pa so dohodki le Din 225.790.— vse drugo se bo moralo kriti z dokladami in sicer na davčno osnovno, ki je za letos za ca Din 16.000.— povišana in je Din 207.777.— ter bodo doklade 160%. Opustili pa bodo davščine na blagovni promet in električni tok. S to doklado bodo zopet naši mali davkoplačevalci najbolj prizadeti. Nobene kritike naj ne bo k temu z 9 glasovi sprejetemu proračunu, ker bomo še letos na občinskih volitvah, ki bodo svobodne in morajo biti pravične, pokazali kaj mi mali ljudje hočemo in se ne bomo več pustili komandirati od JNS.

„Krekov večer“, ki ga je priredila JSZ v Škofji Loki prejšnji četrtek zvečer v dvorani Društvenega doma je prav dobro uspel. Spoštovatelji dr. Kreka in prijatelji delavstva so napolnili dvorano in z največjim odobravanjem sledili posameznim točkam programa. Marsikaj zanimivega je povedal o Kreku naš rojak g. inšpektor Dolenc. Prav lep prizor pa je bila točka „Fantje na vasi“. Prirediteljem k izvedbi iskreno čestitam.

Pri polnočnici je bilo v vseh treh cerkvah polno ljudstva. Pri kapucinih in nunah so takoj o polnoči po tri sv. Maše in tako vse hiti v ti dve cerkvi, da vse odpravi, potem pa na Sveti dan malo dalje poleži; posebno za oddaljene je to pripravno. Pa tudi župna cerkev je bila polna. Kar pa moramo letos pohvaliti, je dejstvo da ni bilo nikjer kakega nerada, vedli so se povsod spodobno.

CERKLJE

Novi šofer. Po odhodu g. Petriča Ivana smo dobili na avtobusni progi Ljubljana-Cerklje-Kranj novega sprevodnika-šoferja g. Benigarja Milana, rodom iz Ilirske Bistrice. G. Benigarja iskreno pozdravljamo v naši sredi, da bi si — kakor njegov prednik s svojo vpludnostjo prav kmalu pridobil simpatije vseh potnikov.

Smrt. V Zalogu so na praznik sv. Štefana v starosti 70 let umrli Bolčarjeva mati. Naj v miru počivajo. Vsem sorodnikom izrekamo iskreno sožalje!

SELCA

Proslava dr. J. Ev. Kreka. Tudi Selca, rojstni kraj Krekovega očeta so dostojno proslavila spomin na 70 letnico rojstva našega največjega Slovenca. Nabitno polna dvorana je jasno pokazala, da selška dolina še ni pozabila pokojnega Kreka ki je tako rad zahajal v Selca in na bližnji Prtovč. Poleg petja je slovesnost najbolj povzdignil govor ban. inspektorja g. Ivana Dolenca, ki nam je v prelepih besedah podal razvoj Krekove osebnosti, njegov privlačni značaj in njegovo ogromno delo za slovenski narod na vseh poljih kulture. Prav primerna je bila za to priliko Krekova igra „Turški križ“.

Vina

iz Centralne vinarne v Ljubljani, Frankopanska ulica 11, bodo zadovoljila Vaše pive najbolj!

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglaših se plača 0 50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Otomane, divane, modroce in vsa v to široko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Toneje tapetnik, v hiši g. F. Azmana.

Prodajam brejro svinjo, Primožič. Zeje.

Važno! Modroce! Otomane, spalne divane itd. izvršuje solidno in po nizki ceni Bernard Maks, tapetnik, poleg Stare pošte, Kranj.

Suha bukova drva ima naprodaj po ugodni ceni Papler, Zg. Besnica 47, p. Kranj.

ki je bila igrana nad vse pričakovanje dobro. Selca so s to proslavo izkazala lep spomin velikemu možu.

SMLEDNIK

Gospod šol. upravitelj Vinko Rupret ki je deset let ncmurno deloval med nami odhaja na novo službeno mesto — za šolskega nadzornika v Kranj. Pač zaslužno priznanje možu, ki je ostal vedno značaj — tudi v času groženj in napadov. Kako so se časi zasukali! Oni, ki so nekoč poskušali nad njim vihteti svoj tiranski bič, zdaj klečeplazijo okrog njega in se mu priporočajo... — Gospod upravitelj! Vi odhajate od nas, ne odide pa od nas sad Vašega dela v šoli, v društvi in zasebnem občevanju; povsod ste neustrašeno kazali svoje prepričanje, da ste katoličan in Slovenec. In prepričani smo, da ostanete to še naprej tudi na visokem službenem mestu in da boste v tem smislu tudi povsod delovali. Bog z Vami!

Henrik govavi vitez — božični misterij se uprizoni v Društvenem domu na praznik sv. Treh kraljev ob 3. uri popoldne. Zlasti okoliška društva iskreno vabljena!

KRIZE

Skiopitčno predavanje o eharističnem kongresu v Ljubljani je imel v nedeljo g. Zor iz Ljubljane. Z lepimi slikami in filmom nam je obudil spomin na srečne dni, ki so bili posvečeni vodniku našega življenja.

Novi davek! Vso okolico je razburila vest, da se bo pričel pričel pobirati zelo visok davek na samce. Vsi samci in vse občinstvo! Kako se temu davku izognete vam pove igra „Davek na samce“, ki jo priredi Prosvetno društvo, v nedeljo 5. t. m. ob 3. uri popoldne — Smeha na koše.

Fantovska podivjanost! Na Štefanovo zvečer okrog 10 ure sta se napotila proti Trzinu gg. Belihar Karol in Legat Karol iz Pristave, oba mirna fanta. Ko sta sredi pota dohitela trojico, skoči eden izmed neznancev k Beliharju in Legatu, ter ju vpraša: „Kaj sta pa vidva za ena špijona?“ in v hipu se je zablskal nož in zadel Beliharja v levo laketo, ter mu zadal globoko rano, da je ranjeni moral takoj iskati zdravniško pomoč. Vsak pameten človek se jezi nad podivjanostjo fantov, katera se prav sedaj močno kaže v okolici. — Zadevo raziskuje orožništvo.

Himna: Po Križah se zadnje čase prepeva, tale pesem, za katero pravijo, da je Kriška himna: „Po celi vasi lučke ni, ob kanalu ograje ni, in blato se kar vali, vali. Juhej...“

Gospodarstvo

Vpeljava električne luči v perutinarstvu. V Nemčiji so v zadnjem času ustanovili nad 150 novih vzornih kokošjerej in so skoraj povsod vpejali v kurje staje električno luč, ki se

je pri poskusih prav dobro obnesla. Kakšen učinek ima umetna razsvetljava na donos jajc, posebno v zimskem času in kako hitro se izplačajo stroški za luč, je najzazorneje pokazano v najnovjši številki edinega strokovnega lista: **Rejec malih živali**, ki je izšel že za praznike povsem v novi obleki, ki jo je oskrbel priznani umetnik slikar Maksim Gaspri. List **Rejec malih živali** je danes vodilni list slovenskih rejcev in je tudi glasilo Zveze društev rejcev malih živali v Ljubljani, Karunova ul. 10. V Zvezi so včlanjena vsa rejska društva v Sloveniji. Na osnovi sklepov zadnje konference v ministru za kmetijstvo za povzdigo reje malih živali v naši državi so dolžne vse šole, da sodelujejo pri tem delu. Vsa navodila pa prejemajo edino le v listu **Rejec malih živali**, ki ga urejuje šol. upr. In-kret Alfonz iz Senkovega turna. Naj ne bo šole v Sloveniji, ki bi ne bila naročena na ta prekoristen list.

SPORT

Na Pokljuki je še vedno čez en meter snega, zato se bodo smučarji za praznike radi podali na visoko Pokljuko, kjer je še vedno idealna smuka.

Sportni klub Triglav na Bledu oskrbuje na Grajski planini — 10 minut od Mrzlega Studenca — Blejsko kočjo in nudi smučarjem cene prenočišča in prehvano.

Tudi kočjo na Lipanski Planini — 1750 m — oskrbuje ta klub in je kočja z vsem potrebnim dobro oskrbljena in bodo smučarji dobro postreženi.

Smučarji! Podpirajte mladi agilni klub blejskih sportnikov! Vsa pojasnila daje rade volje S. K. Triglav na Bledu.

„Runo“ Trzič
nudi za zimo

Garantirano nepremočljivo juhtovino	usnje za moderno damsko konfekcijo (pasove, in dr.)
boks	usnje za suknjiče
ševrete	itd. itd.

Smučarske drese, hlače, vestje, kape

dobite za deco in odrasle pri **A. Jazbecu.**

Cene najnižje, delo prvovrstno.

Priporoča se **Albin Jazbec, Kranj**

Za ženske in neveste
lepa izbira

Oglejte si bogato izlozbo, kar ni v izlozbi je v trgovini

B. RANGUS - KRANJ

Ogled in informacije, brezobzvezno. Vaš interes je, da si pred nakupom ogledate Popravila se točno in strokovno izvršujejo!

Ženini in neveste - Pozor!

Vsakemu toplo priporočamo, da kupi vso balo pri tvrdki

Logar & Kalan
manufakturna zaloga

nasl. Srečko Vidmar, Kranj

Kjer so priznane najnižje cene in najboljše blago.

Prepričajte se o nizkih cenah v izlozbi.

Vse zimsko blago po polovični ceni!

45.-

39.-

69.-

79.-

79.-

149.-

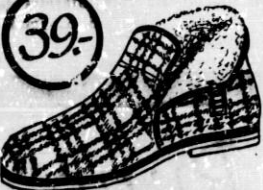
69.-

79.-

39.-

59.-

69.-

29.-

59.-

79.-

79.-

79.-

Našim ODJEMALCEM!

Ostali smo zvesti svoji občubi,
da bomo utemeljili vaše zaupanje,
ki smo ga uživali.

VAŠE ZAUPANJE

cenimo bolj kot vse druge udobnosti,
ki nam jih nudi duh cianasnje
ga časa; to zaupanje

JE NAŠ PONOS

in zato bomo je v bodoče stremeli
za tem, da vas obudamo še boljše,
popolnejše in še ceneje.

Z NAŠIM DELOM

želimo koristiti našim odjemalcem,
našim sodelavcem in poslovnim
prijateljem; z eno besedo
želimo, da

SLUŽIMO NARODU.

Srečno
NOVO LETO!

ABOTO